

Károly György
NAPLÓ

A Győzelem Napján akár a trópusokon a zápor egyszerre az ünnepre szakad a filmhíradó megkopott szalagján a műmárvány emelvénynek támasztott bádoggal bevont elejű vénemberek a zápor szakad elszállnak a léggömbök szállnak a szappanbuborék- szavak örömmel hallottam a KISZ megalakult reggel kimentem az anyámhoz döngött a padláslépcső amikor az utolsó sonkát lehoztam és kétszáz forintot adott és azt mondta hogy már igazán nincs több és a nád is meglazult a pajtán orvoshoz is menni kéne az utóbbi időben olyan furcsán érzi magát és a kislibák seggreestek a pince előtti szegényes kis gyepen ahogy a fű elszakadt a méhest meg eladta nincs ereje már a kamra kövén valami feketére égett lábas füstölt-ízű izé benne sose tudom mit kotyvaszt össze neki már jó az is nem is hiányzik semmi a temetőbe kikísértem délután ünneplő kendőt köt kiegyenesíti a derekát száználmas feltámadás és hazafelé a héven egyre zsong bennem a kérdés mint az eladott méhek kit győzött le az Anyám?

(1997)

Oláh András
KÖRHINTA

*Nyíri Zoltán és Szeike Vilmos
 erdélyi festőművészek képeit nézve*

Végiggördül arcunkon a rettenet.
 Bárha testébe pólyálna Édes:
 gyötörne embrióvá! Nyomunkban
 kiszáradt füvek, csontok zörögnek.
 Gonosz színek! Vérző alma
 veszekszik éhünkért. Köröttünk
 szétesett arcok kihült krátere...
 És forog, csak forog
 - mígnem örökre kilép innen